

# La nèmesei de Lloret



L'alcalde de Lloret, a l'esquerra, en la firma del conveni pel turisme. Foto: J.G.

Diu la llegenda que, cap als anys vuitanta, els hereus de Disney buscaven terrenys a Europa per ubicar el seu parc europeu. A la final van arribar Barcelona –a la Costa Brava es fregaven les mans perquè sabien que allò era com la grossa de Nadal– i París. Es veu que Felipe González volia convèncer els nord-americans que el parc s'havia de fer a Espanya, però més cap al sud, que a Catalunya ja estàvem prou entretinguts amb els Jocs Olímpics. Al final, Eurodisney va volar cap a París i la Generalitat es va haver d'inventar Port Aventura, que també va passar de llarg de les comarques gironines, que demanaven el parc amb l'excusa ben real que érem més a prop d'Europa. Amb el temps, s'ha vist que Salou, que és la nèmesei de Lloret a la Costa Daurada, ha guanyat una gran batalla, que no la guerra és clar, gràcies a un parc d'atraccions que atreu en massa el turisme familiar.

I ara, per acabar-ho d'adobar, Barcelona World també se'n va a reforçar, ja veurem si per bé o mal, la competència de la marca Lloret, associada, ja ho sabem, al turisme barat, l'alcohol, les festes al carrer, el balconing i, últimament, per si no n'hi havia prou, les sospites de corrupció diversa amb uns magnats russos pel mig que fan de molt mal veure.

Alguna cosa, deuen haver pensat a Barcelona, s'havia de fer perquè Lloret no vagi pel pedregar de la mala imatge. També és mala sort que per una vegada que Artur Mas i Pere Navarro pacten ho facin directament per afavorir la Costa Daurada, deuen pensar els hotelers Lloret. Saben que de Barcelona World en trauran poca cosa; més aviat pot passar que els turistes amb més euros o rubles passin de llarg per anar a Las Vegas del Mediterrani.

El pacte per Barcelona World ha coincidit en el temps, quina casualitat, amb el conveni entre la Generalitat, l'Ajuntament i el sector turístic de Lloret en què el govern català es compromet a donar prioritat a certes inversions. S'ha executat, doncs, un clàssic mecanisme de compensació, que ha pres forma d'un acord polític difús en què totes les parts es comprometen amb un nou model per a Lloret. Els fruits s'han de recollir, diuen, a partir del 2017, just en el moment, i ja és coincidència, que les màquines escurabutxaques de Barcelona World aniran a tota bufa.

Des del sector turístic i l'Ajuntament es proposen anar a la recerca definitiva del seu Sant Greal, de la quadratura del cercle final: augmentar el nombre de turistes i que siguin de més qualitat. Quan es diu de més qualitat, vol dir que gastin més. Per portar turistes que facin això cal millorar tota la ciutat en conjunt. En això, tots hi estan d'acord. I per millorar-la fan falta inversions. També tots d'acord. El desafiament és, doncs, convertir les grans idees i paraules que pregonen els empresaris, els tècnics i els polítics en projectes concrets que facin de Lloret i el seu entorn un destí més atractiu per a famílies i turistes de les classes mitjanes i altes de tot el continent.

Si l'aposta és aquesta, també sembla lògic que els preus dels establiments hotelers i gastronòmics vagin cap amunt. I si van cap amunt, potser s'aniran perdent els nínxols de mercat que ara domina, per bé o mal. I és que tot, és clar, no es pot tenir.

Publicat a:

Font del document:

[http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/730765-la-nemesi-de-lloret.html?piwik\\_campaign=rss&piwik\\_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm\\_source=rss&utm\\_medium=mesPol%C3%ADtica&utm\\_campaign=rss](http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/730765-la-nemesi-de-lloret.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss)